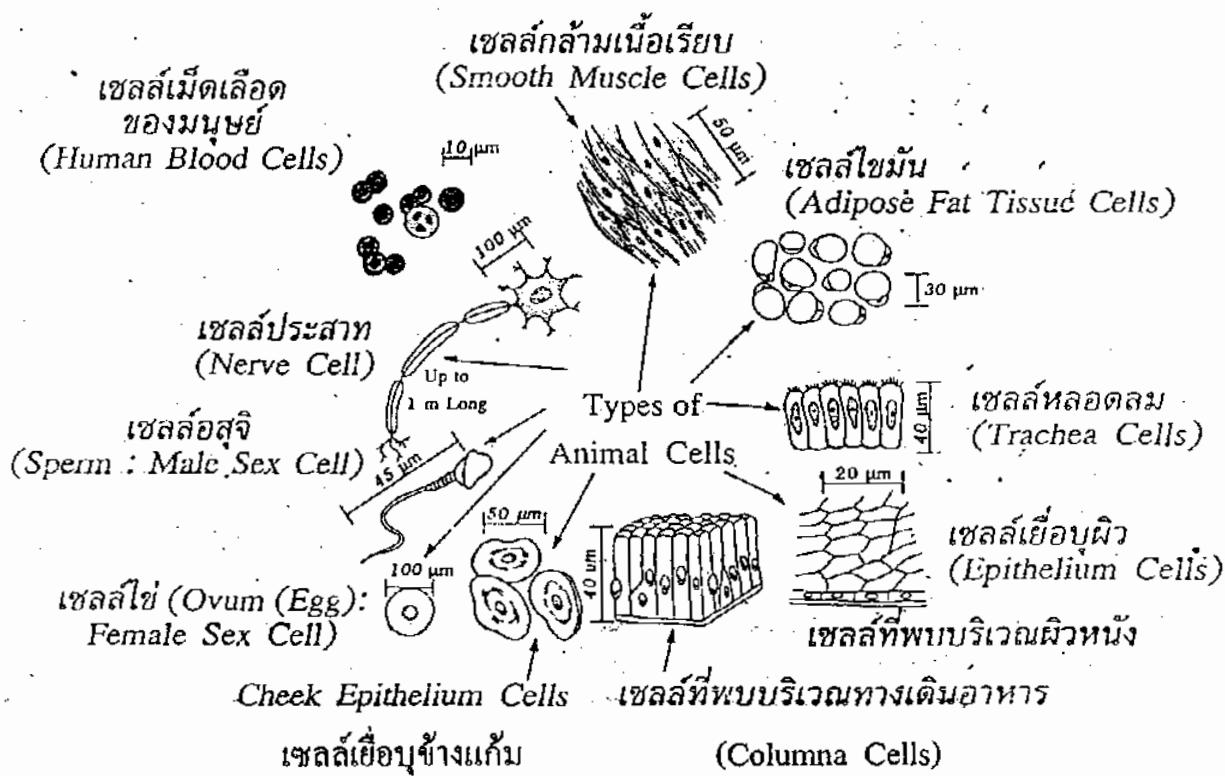

รูปร่างของเซลล์ต่างๆ

ในความรู้ที่ 2

การใช้กล้องจุลทรรศน์

การใช้กล้องจุลทรรศน์ในการศึกษาเซลล์

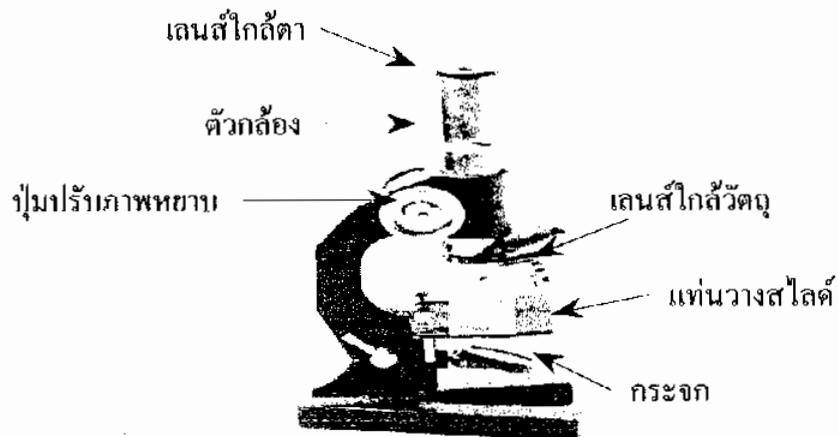
เซลล์เป็นหน่วยของชีวิตซึ่งบางชนิดมีขนาดเล็กมากไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ดังนั้นนักวิทยาศาสตร์จึงอาศัยกล้องจุลทรรศน์ช่วยในการศึกษาเซลล์ ซึ่งกล้องจุลทรรศน์ที่ใช้กันมีอยู่ 2 ประเภท คือ กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง และกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน

กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง (Light microscope)

กล้องประเกทนี้นิยมใช้กันทั่วไปในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ที่ใช้กันในโรงเรียนจะมีจำนวนเลนส์ไอกล้องต่อตัว ๆ กันไป เช่น 1 อัน 2 อัน หรือ 3 อัน และมีกำลังขยายต่อตัว ๆ กันไป เช่น $\times 4$, $\times 10$, $\times 40$, $\times 80$, $\times 100$ ส่วนกำลังขยายของเลนส์ไอกล้องตานี้โดยทั่วไปจะเป็น $\times 10$ ซึ่ง กำลังขยายของกล้องจุลทรรศน์คำนวณได้จากผลคูณของกำลังขยายของเลนส์ไอกล้องกับกำลังขยายของเลนส์ไอกล้องที่มีกำกับไว้ที่เลนส์

วิธีใช้

1. วางกล้องให้ฐานกล้องพื้นรองรับที่เรียบสม่ำเสมอเพื่อให้ล้ำกล้องตั้งตรง
2. หมุนเลนส์ไอกล้องอันที่มีกำลังขยายต่ำสุดมาอยู่ตรงกับล้ำกล้อง
3. ปรับกระจากเงาให้แห่นวงวัตถุให้แสงสะท้อนเข้าล้ำกล้องเต็มที่
4. นำสไลด์ที่จะศึกษาวางบนแท่นวงวัตถุ ให้วัตถุอยู่กลางบริเวณที่แสงผ่านแล้วมองด้านข้างตามแนวระดับแห่นวงวัตถุ ค่อยหมุนปุ่มปรับภาพขยายให้ล้ำกล้องเลื่อนมาอยู่ไอกล้องที่จะศึกษามากที่สุด โดยระวังอย่าให้เลนส์ไอกล้องสัมผัสถูกกระจากปิดสไลด์
5. มองผ่านเลนส์ไอกล้องตามล้ำกล้อง พร้อมกับหมุนปุ่มปรับภาพขยายขึ้นช้า ๆ จนมองเห็นวัตถุที่จะศึกษาค่อนข้างชัดเจน แล้วจึงเปลี่ยนมาหมุนปุ่มปรับภาพละเอียดเพื่อปรับภาพให้คมชัด
6. ถ้าต้องการขยายภาพให้ใหญ่ขึ้น ให้หมุนเลนส์ไอกล้องอันที่มีกำลังขยายสูงขึ้น เข้ามาในแนวล้ำกล้อง แล้วหมุนปุ่มปรับภาพละเอียดเพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น
7. การปรับแสงที่เข้าในล้ำกล้องให้มากหรือน้อย ให้หมุนแผ่นไコレฟร์มกับแสงตามต้องการ

การระวังรักษาอุปกรณ์

เนื่องจากกล้องจุลทรรศน์เป็นอุปกรณ์ที่มีราคาแพง และมีส่วนประกอบที่อาจเสียหายง่าย โดยเฉพาะเลนส์ ซึ่งต้องใช้และเก็บรักษาด้วยความระมัดระวังให้ถูกวิธี ซึ่งมีวิธีปฏิบัติดังนี้

1. การยกกล้อง ควรใช้มือหนึ่งจับที่แขนกล้อง (Arm) และอีกมือหนึ่งรองที่ฐาน (Base) และต้องตั้งให้ลำกล้องตั้งตรงเสมอ เพื่อป้องกันการเลื่อนหักของเลนส์ไกล์ต้า ซึ่งสามารถออกของได้ง่าย
2. สไลด์และกระชากปิดสไลด์ต้องไม่เปียก เพราะอาจทำให้แท่นวางวัตถุเกิดสนิม และทำให้เลนส์ไกล์วัตถุขึ้นของเกิดราที่เลนส์ได้
3. ขณะที่ตามองผ่านเลนส์ไกล์ต้า เมื่อจะต้องหมุนปุ่มภาพบางตัวมองด้านข้างๆ แนวระดับแท่นวางวัตถุ และหมุนให้เลนส์ไกล์วัตถุกับแท่นวางวัตถุเคลื่อนเข้าหากัน เพราะเลนส์ไกล์วัตถุอาจเกิดกระแทกกระแทกกระแทกกระแทกกระแทกกระแทกกระแทกกระแทกได้
4. การหาภาพต้องเริ่มต้นด้วยเลนส์วัตถุกำลังขยายต่ำสุดก่อนเสมอ และปรับหาภาพให้ชัดเจนก่อน จึงค่อยใช้เลนส์ไกล์วัตถุที่มีกำลังขยายสูงขึ้น
5. เมื่อใช้เลนส์ไกล์วัตถุที่มีกำลังขยายสูง ถ้าปรับภาพให้ชัดให้หมุนเฉพาะปุ่มการรับภาพ ละเอียดเท่านั้น
6. การทำความสะอาดเลนส์ให้ใช้กระดาษสำหรับเช็ดเลนส์
7. เมื่อใช้เสร็จแล้วต้องเอาวัตถุที่ศึกษา เช็ดแท่นวางวัตถุและเช็ดเลนส์ให้สะอาด หมุนเลนส์ไกล์วัตถุกำลังขยายต่ำสุดให้ออยู่ตรงกับลำกล้อง และเดื่องลำกล้องลงต่ำสุดปรับกระชากให้ออยู่ในแนวตั้งได้ดีจากกับแท่นวางวัตถุเพื่อไม่ให้ฟุ้งลง แล้วเก็บใส่กล่องหรือใส่ถุงให้เรียบร้อย

กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน (Electron microscope)

กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนเป็นกล้องที่ใช้ลำแสงอิเล็กตรอนเป็นแหล่งแสงแทนการใช้ลำแสงปกติ ทำให้กล้องมีกำลังขยายสูงกว่ากล้องชั้นราบที่ใช้แสงปกติหลายเท่า กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนที่ใช้กันในปัจจุบันมี 2 ระบบ คือ

1. กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องผ่าน มีกำลังขยายตั้งแต่ 1,000 – 100,000 เท่าใช้ศึกษาโครงสร้างภายในของเซลล์
2. กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราด กล้องชนิดนี้สามารถขยายภาพได้น้อยกว่าแบบส่องผ่าน ใช้ศึกษาโครงสร้างของผิวเซลล์หรือผิวของวัตถุ

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกล้องจุลทรรศน์ทั้ง 2 ระบบ

ลักษณะที่เปรียบเทียบ	กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสง	กล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอน
1. แหล่งกำเนิดแสง	แสงปกติ	ลำแสงอิเล็กตรอน
2. ขนาดของเลนส์	เลนส์แก้ว	เลนส์แม่เหล็กไฟฟ้า
3. กำลังขยาย	ประมาณ 2,000 เท่า	ประมาณ 500,000 เท่า
4. ขนาดวัตถุเล็กที่สุด ที่สามารถมองเห็นได้	0.2 ไมโครเมตร	0.0005 ไมโครเมตร
5. สภาพภายในลำกล้อง	มืด喑	สัญญาณ
6. ภาพสุดท้ายที่เกิดขึ้น	ภาพเสมือนหัวกลับสามารถรับ ด้วย眼晴ได้	ภาพประกายถูนของหรือจาก ที่ฉายด้วยวัตถุหรือแสง
7. ทิศทางของภาพที่เกิดขึ้น	ภาพที่เห็นจากกล้องมีทิศทาง ตรงข้ามกับวัตถุ	ภาพที่เห็นจากกล้องจะมี ทิศทางเดียวกับวัตถุ

ในความรู้ เทคนิคการเตรียมสไลด์

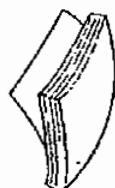
การเตรียมสไลด์เซลล์พืช

การเตรียมเซลล์เยื่อหัวหомเพื่อศึกษาภายในได้ก่อตั้งจุลทรรศน์

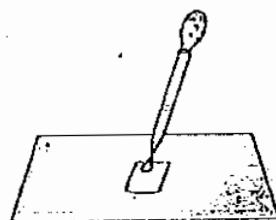
1. ตัดหัวหอมชิ้นเล็ก ๆ มาชิ้นหนึ่ง

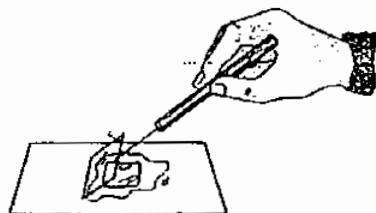
2. ใช้ปากกินหรือเล็บมือออกผิวชั้นในออกมา (ส่วนนี้คือถ่ายกระดาษพิชู)

3. วางชิ้นเยื่อหัวหอมลงบนสไลด์ แล้วกดสารละลายไอโอดีนลงไป 2 หยด

4. ปิดขบวนสไลด์โดยใช้เข็มเขี่ยข้าง

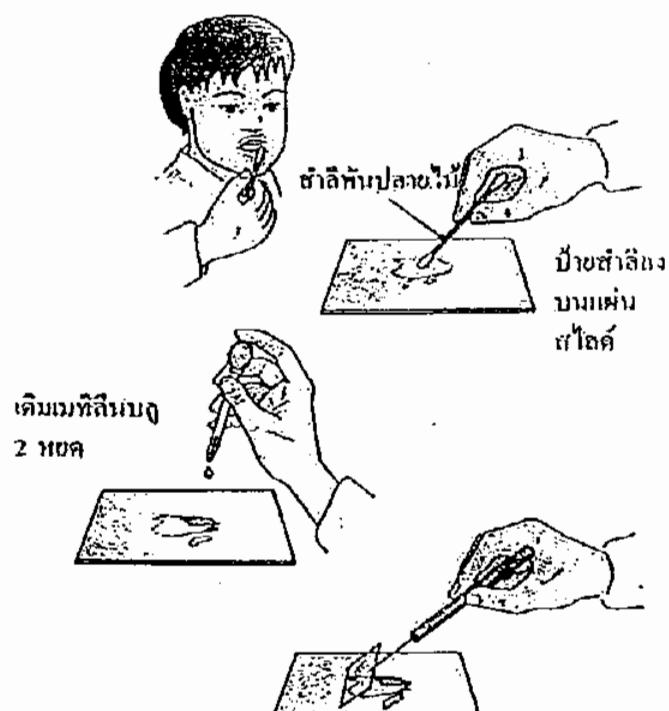

5. วางสไลด์ลงบนแท่นวางสไลด์ของกล้องจุลทรรศน์
6. ปรับภาพเยื่อหัวหอมให้ชัดเจน โดยใช้กำลังขยายต่ำสุด
7. ใช้เลนส์วัดถูกกำลังขยายสูง เกือบครึ่งล้านเท่าของเซลล์หัวหอม

เซลล์หัวหomon ไม่มีคลอโรพลาสต์ ด้าต้องการคุกคลอโรพลาสต์ หาอย่างพิชประภูมอสใช้ปากคิบปลายแหลมคิบใบที่มีขนาดเล็กที่สุดจากพืชอ่อนมาใบหนึ่ง วางลงบนสไลด์ที่มีน้ำหนึ่งหยด และปิดด้วยกระดาษสไลด์ นำไปปัตตุคิวต์กล้องชุลทรรศน์กำลังขยายสูง การเตรียมสไลด์เซลล์หัวหomon

เพื่อไม่ให้ติดเชื้อ ให้ทำความสะอาดสั่งเหล่านี้ ด้วยความระมัดระวัง

1. เตรียมสำลีพันปลายไม้ที่เป็นขาห่อใหม่
2. ใช้ปลายข้างหนึ่งถูด้านในข้างแก่นเบา ๆ
3. ป้ายสำลีลงบนแผ่นสไลด์
4. ทิ้งสำลีในบางครั้งที่จัดเตรียมไว้ทันที
5. หยดสีข้อมเมทีนีบลูบนสไลด์บริเวณที่ป้ายไว้
6. ปิดด้วยกระดาษปิดสไลด์แล้วนำไปปัตตุเซลล์ด้วยกล้องชุลทรรศน์กำลังขยายสูง
7. นำสไลด์พร้อมกระดาษปิดสไลด์ ใส่ลงในน้ำชาฆ่าเชื้อมือก่อนทุกขั้นตอน

ใช้เข็มเขี่ยวจะกระแทกปิดสไลด์เบา ๆ

ในความรู้ หน้าที่และส่วนประกอบของเซลล์

1. ส่วนที่ห่อหุ้มเซลล์

ผนังเซลล์ (cell wall)

เป็นเยื่อหนาหุ้มอยู่ชั้นนอกของเยื่อหุ้มเซลล์ ผนังเซลล์นี้ไปรโ托พลาสซีนสร้างขึ้นมาเพื่อ
เก็บความแข็งแรง เป็นส่วนที่ไม่มีชีวิต พบในแบคทีเรีย เห็ดรา สาหร่ายและพืช

ผนังเซลล์ในแบคทีเรียมีสารพากໂโพลีแซคคาไรด์เป็นแกนและมีไปรตินกับไขมันมากขึ้น
เช่นที่ให้ความแข็งแรงและอยู่ในสุดเรียกว่า "แปปดิโอลิกแคน" (Peptidoglycan)

ผนังเซลล์พากเห็ดราเป็นสารพากไคติน (Chitin) ซึ่งเป็นสารพากเดียวทั้งสารในเปลือกหุ้ง

ผนังเซลล์พากสาหร่าย ประกอบด้วยพอกเพคติน (Pectin) เป็นส่วนใหญ่

ผนังเซลล์ในเซลล์พืช ทำหน้าที่ให้ความแข็งแรง ทำให้เซลล์คงรูปได้และป้องกันอันตราย
ให้แก่เซลล์พืช พบรั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1665 โดยโรเบิร์ต ჰูค (Robert Hooke) ประกอบด้วยสาร

จำพวกเซลลูโลส (Cellulose) เป็นส่วนใหญ่ และสารพากเพคติน (Pectin) ลิกนิน (Lignin)

อีมิเซลลูลูโลส (Hemicellulose) ซูเบอริน (Suberin) ไคติน (Chitin) และ คิวติน (Cutin) ผนังเซลล์
ขอนให้สารทุกชนิดผ่านได้สะดวกและเป็นทางเขื่อนต่อ กับ ไฟ ไฟฟ้าสัมภ์ของเซลล์ซึ่งเคียงเรียง
บริเวณนี้ว่า "พลาสไมเดสماตา" (Plasmodesmata)

เซลล์สัตว์ไม่มีผนังเซลล์แต่มีสารเคลื่อนผิวเซลล์เป็นพากไกลิโคไปรติน(Glycoprotein)
ซึ่งเป็นสารประกอบพากไปรตินและคาร์โนไซด์ สารเคลื่อนเซลล์ในเซลล์แต่ละชนิดของสัตว์
จะต่างกันแต่ทำหน้าที่อย่างเดียวกันคือทำให้เซลล์หลานนั้นรวมกลุ่มเป็นเนื้อเยื่อ หากสารเคลื่อน
เซลล์ผิดปกติจะถูกเป็นโรคระเริงได้

เยื่อหุ้มเซลล์ (Cell Membrane)

มีลักษณะเป็นเยื่อบาง ๆ ประกอบด้วยสารจำพากไปรตินและไขมัน พนได้ทั้งในเซลล์ของ
สัตว์มีชีวิตทุกชนิด ทำหน้าที่ควบคุมปริมาณและชนิดของสารที่ผ่านหรือเข้าออกจากเซลล์ มีลักษณะ
ขึ้นบุ่นและยืดหยุ่นได้ มีรูพรุน ขอนให้สารบางชนิดผ่านได้ เป็นเยื่อเลือกผ่าน (Semipermeable
Membrane)

2. ส่วนประกอบภายในเซลล์

ไซโทพลาสซีม (Cytoplasm)

มีลักษณะเป็นของเหลวมีสารที่สำคัญปูนอยู่ คือ น้ำไปรติน ไขมัน โปรตีน ไอเดรต เกลือแร่
ไซโทพลาสซีมเป็นศูนย์กลางการทำงานของเซลล์มีหน้าที่เก็บกันน้ำตาใบลิซึม (Metabolism) ภายใน
ไซโทพลาสซีมนี้ส่วนประกอบต่างๆ ที่เปรียบได้กับอวัยวะของเซลล์ (Organelle)

กลอโรพลาสต์ (Chloroplast)

พบในเซลล์ที่มีสีเขียวของพืชและเซลล์ของโปรดิสก์บานชนิดประกอบด้วยเยื่อหุ้ม 2 ชั้น ชั้นนอกมีหน้าที่ควบคุมไม่讓ภูมิคุ้มต่างๆ ที่ผ่านเข้าและออกจากกลอโรพลาสต์ ชั้นในมีลักษณะเป็นเยื่า ไม่平滑 ใน และคิดต่อ กันเป็นชั้นอย่างมีระเบียบแบบแผน ภายในเยื่อชั้นในจะมีไม่เกลือดของสาร สีเขียว เรียกว่า กลอโรฟิลล์ (Chlorophyll) และเอนไซม์ ซึ่งใช้ในการสังเคราะห์ด้วยแสงของพืช

แวดวิโอล (Vacuole)

พบได้ในเซลล์พืช เซลล์สัตว์ และเซลล์ของโปรดิสก์ท่าหน้าที่ควบคุมการผ่านเข้าออกของสารระหว่างแวดวิโอลและไซโทพลาสซึม และเป็นที่เก็บสะสมของเสียก่อนคัดขับออกจากเซลล์ แวดวิโอลในเซลล์พืชจะมีขนาดใหญ่ยิ่งกว่าในเซลล์สัตว์

ร่างแห่อนโพลาสซึม (Endoplasmic Reticulum)

ลักษณะเป็นเยื่อบางสองชั้นคล้ายเยื่อหุ้มเซลล์ มี 2 ชนิด คือชนิดหางานเนื่องจากมีไรโนโซม มากทางทำหน้าที่ลำเลียงสารไปสู่บริเวณต่างๆ ของเซลล์ ซึ่งเคราะห์โปรดิสก์ส่งออกนอกเซลล์ ส่วนชนิดเรียบไม่มีไรโนโซมมากทางทำหน้าที่กำจัดสารพิษ และสร้างสารพากษาเดิร์บอห์ต์

กอลจิบอดี (Golgi Body)

ลักษณะเป็นถุงแบนคล้ายงานเรียงช้อนกัน ทำหน้าที่สร้างไอกลโคโปรดิสก์ สร้างอะโกรโซม บริเวณส่วนหัวของอสุจิ สร้างเมือกในพืชและในสัตว์

ไมโทคอนเดรีย (Mitochondria)

ลักษณะเป็นก้อนรูๆ มีหน้าที่เกี่ยวกับการสร้างสารให้พลังงานสูง เซลล์ที่มีอัตราการเกิดปฏิกิริยาภายในเซลล์สูง ต้องใช้พลังงานมากจะพามาไม่ได้ ไมโทคอนเดรียจำนวนมาก เช่น เซลล์ด้านเซลล์กล้ามเนื้อหัวใจ เซลล์ต่อม และเซลล์ที่กำลังเจริญเติบโต

ไรโนโซม (Ribosom)

ลักษณะกลมมีขนาดเล็กมาก ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยกล้องจุลทรรศน์ธรรมชาติ มีหน้าที่สังเคราะห์โปรดิสก์

ไลโซโซม (Lysosome)

ลักษณะเป็นถุงกลม ภายในบรรทุกเอนไซม์ ทำหน้าที่ในการย่อยสลายสิ่งแปลกปลอมที่เข้ามาในเซลล์ การย่อยเซลล์ของทางลูก็อุดขยะที่มีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างเพื่อการเจริญเติบโต ไลโซโซมไม่พบในเซลล์พืช

เซตโรโอล (Centriole)

ลักษณะเป็นทรงกระบอก อยู่ใกล้กับนิวเคลียส แต่ละเซลล์จะมี 2 อัน วางในแนวตั้งจากกัน เช่นคริโอลแต่ละอันประกอบด้วยหلالอดเด็กเรียกว่าไมโครทิบูล เรียงกันเป็นวงกลม 9 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยไมโครทิบูล 3 อัน มีหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนที่ของไครโนโซมและที่นี่ การแบ่งเซลล์ ควบคุมการเคลื่อนไหวของซีลียและแฟลกเกลลาในสิ่งมีชีวิตเซลล์เดียว โครงสร้างนี้ไม่พบในเซลล์พืช

3. นิวเคลียส (Nucleus)

เป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของเซลล์ มีลักษณะเป็นก้อนกลม ๆ หรือก้อนข้างกลม เหนียวข้น ทำหน้าที่สำคัญคือ ควบคุมการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมจากพ่อแม่ไปสู่ลูกหลาน ควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเซลล์

นิวเคลียสนี้ส่วนประกอบที่สำคัญคือ

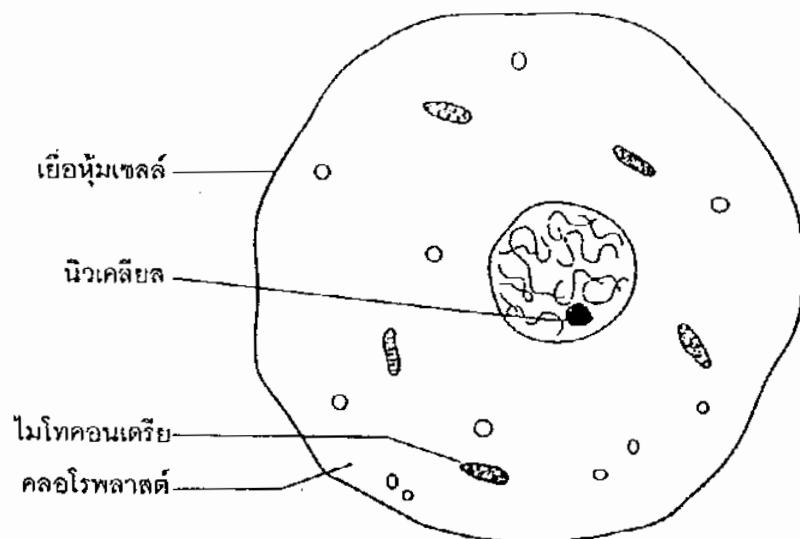
- นิวเคลียล (Nucleolus) เป็นหน่วยเล็ก ๆ อยู่ในนิวเคลียส ไม่มีเยื่อหุ้ม ประกอบด้วย DNA (Deoxyribonucleic Acid) และ RNA (Ribonucleic Acid) เป็นส่วนใหญ่ ทำหน้าที่สร้างไรโบโซม (Ribosome) เมื่อสร้างเสร็จแล้ว จะไหลออกทางช่องเยื่อหุ้มของนิวเคลียสไปสู่ไซโทพลาสซึม เพื่อทำหน้าที่สังเคราะห์โปรตีนให้แก่เซลล์ และส่งออกไปใช้ในออบเซลล์

- โครโนติน (Chromatin) มีลักษณะเป็นเส้นใยเล็ก ๆ พันกันเป็นร่างแท้ เรียกว่า โครโนโซม (Chromosome) ประกอบด้วยโปรตีนหลาบนิดและสาร DNA หรือ ชีนส์ (Gene) ซึ่งเป็นรหัสพันธุกรรม (Genetic Code) ทำหน้าที่ควบคุมการสร้างโปรตีน และควบคุมการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมไปสู่ลูกหลาน

โปรดพลาสซึม ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ นิวเคลียส และ
ของเหลวที่อยู่รอบนิวเคลียส

ใบความรู้

ภาพเซลล์เยื่อบุข้างแก้ม

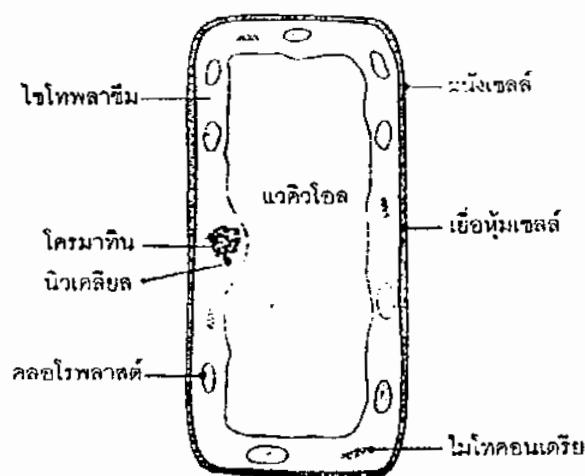
ภาพเซลล์สัตว์

ใบความรู้

ภาษาเซลล์พืช

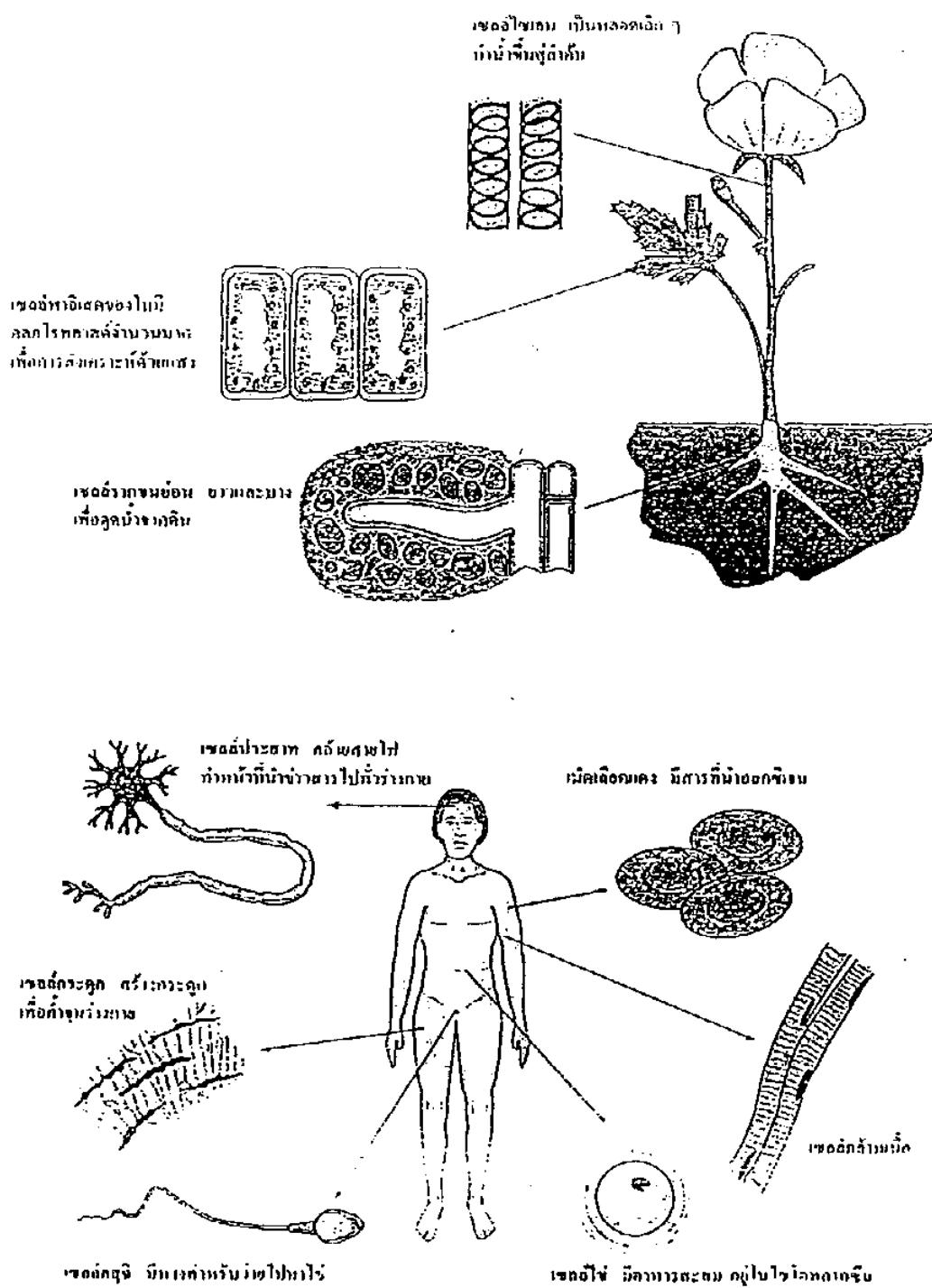
ภาพจาก Advanced Biology Principle & Applications, หน้า 144

ภาษาเซลล์พืช

ເຊວຍທີ່ເປົ້າຢາແປລັງໄປກໍາຫນ້າທີ່ພິເໜ້ນ

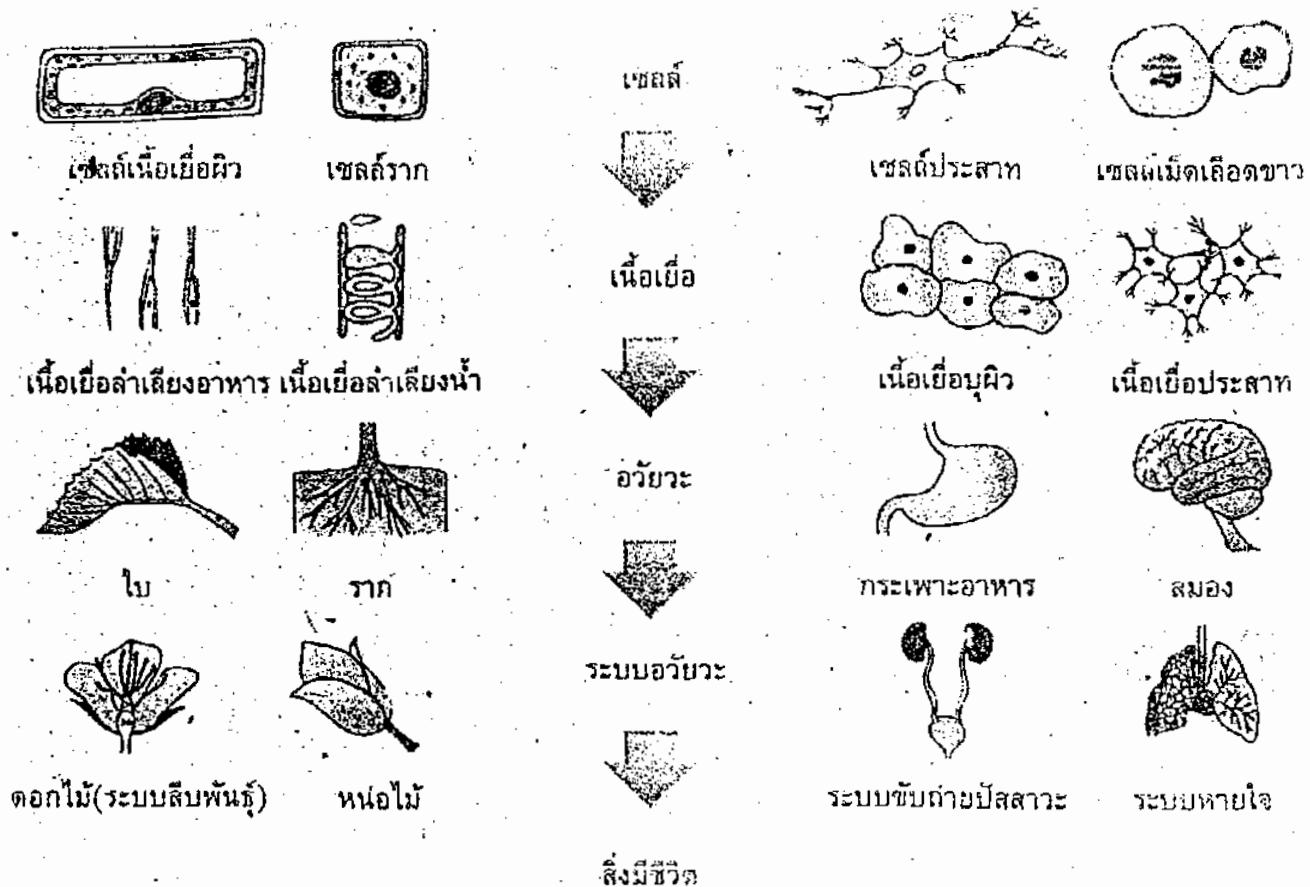
ໜາຍເຊລັດມີສັກນະຕ່າງກັນ ເພຣະແຕ່ລະເຊລັດກໍາຫນ້າທີ່ເຄພະດ້ານ ເຊລັດດ້າງຈົນດັກນົກໍກໍາຫນ້າທີ່ດ້າງກັນ ເຊລັດນີ້ລໍານີ້ຮ່ວມກັນກໍາທຳນາໃຫ້ກັນຮ່າງກາຍ

ในความรู้ การจัดระบบของเซลล์เพื่อทำหน้าที่เฉพาะ

ร่างกายของสิ่งมีชีวิต เช่น พืช สัตว์ มนุษย์ จะประกอบด้วยเซลล์หลายชนิดที่มีรูป่าง และหน้าที่แตกต่างกัน พบว่าเซลล์เหล่านี้สามารถทำงานร่วมกันทำให้เกิดการทำงานของอวัยวะ ดัง ๆ เกิดเป็นระบบการทำงานของร่างกายอีกด้วย

ในร่างกายของสิ่งมีชีวิตนั้นประกอบด้วยเซลล์ (Cell) เซลล์ที่มีกำเนิดจากแหล่งเดียวกัน และมีรูป่างเฉพาะตัวเพื่อทำงานร่วมกันเรียกว่า เนื้อเยื่อ (tissue) เนื้อเยื่อบางชนิดประกอบด้วย กลุ่มเซลล์พากเดียวกัน แต่บางชนิดประกอบด้วยกลุ่มเซลล์หลายกลุ่มทำงานร่วมกัน เมื่อเนื้อเยื่อ หلام ๆ กลุ่ม ทำงานร่วมกัน เรียกว่า อวัยวะ (organ) หلام ๆ อวัยวะทำงานร่วมกัน เรียกว่า ระบบอวัยวะ (organ system) และหلام ๆ ระบบอวัยวะทำงานร่วมกันก็ถูกเรียกว่า ระบบที่ สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภาพ

ในความรู้ กระบวนการของสารฝ่านเข้าและออกจากเซลล์

มีอนุภาคเล็ก ๆ เป็นพันๆ ล้านรอบตัวเรา อนุภาคเหล่านี้เรียกว่า โมเลกุล ซึ่งเล็กมากจนไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า แต่จะมองด้วยกล้องทรานส์ฟอร์มมิค์ไทร์ที่มีกำลังขยายสูง

อากาศที่เราหายใจเข้าแต่ละครั้งมีก๊าซออกซิเจน ก๊าซในโครง身 และก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เป็น พัน ๆ ล้าน โมเลกุล

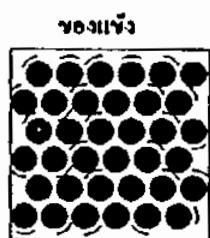
ในน้ำเกลือหนึ่งมีโมเลกุลของน้ำเป็นพันๆ ล้าน โมเลกุล มีน้ำซึ่งประกอบด้วยโมเลกุล เป็นพัน ๆ ล้าน แท้ที่จริงก็อย่างรอบตัวเราประกอบด้วยโมเลกุลทั้งสิ้น

สถานะของสาร

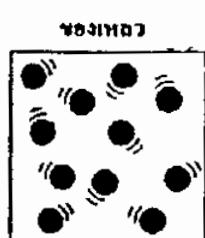
สารทุกชนิดสามารถอยู่ได้ใน 3 สถานะ คือ ก๊าซ ของเหลว และของแข็ง น้ำสามารถอยู่ใน สถานะของแข็ง (น้ำแข็ง) ของเหลว และก๊าซ (ไอน้ำ)

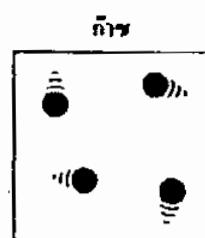
น้ำแข็ง น้ำ และไอน้ำ เกิดจากโมเลกุลของน้ำชนิดเดียวกันหมด แต่โมเลกุลของน้ำแสดงพฤติกรรมต่างกันใน 3 สถานะ

ในสถานะของแข็ง โมเลกุลตั้งตระหง่านให้แน่น แต่ไม่สามารถเดินต่อไปได้ เพราะถูกบีบให้ตัวกันตัว แรงระหง่านนี้ไม่ใหญ่เท่าไร ทำให้ร่องรอยน้อยมาก

ในสถานะของเหลว โมเลกุลหลวตัวที่ให้ตัวๆ แรงระหงันนี้ไม่ใหญ่ บีบไม่สนิทอยู่ในตัวกันมากกว่าในสถานะก๊าซ

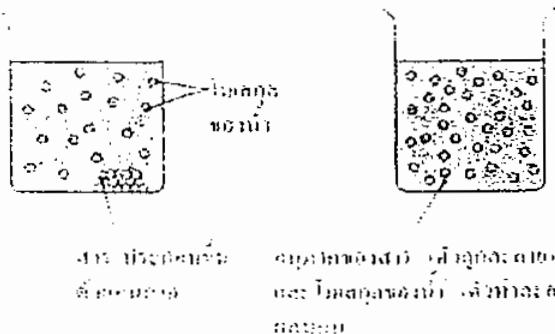

ในสถานะก๊าซ โมเลกุลเคลื่อนตัวได้รวดเร็วมาก

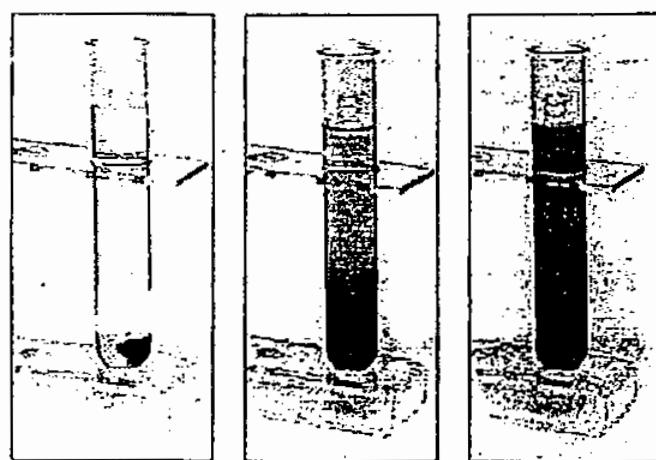
การละลาย

สารหลาบชนิดละลายน้ำ สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร

ระหว่างโมเลกุลของน้ำมีช่องว่างเล็กมาก เมื่อของบางอย่าง เช่น น้ำตาลละลายน้ำ แค่ละเม็ด จะแยกออกเป็นอนุภาคน้ำตาลที่เล็กมากน้ำเป็นพัน ๆ อนุภาคเล็กมากเหล่านี้จะกระจายเข้าไปอยู่ในช่องว่างระหว่างโมเลกุลของน้ำ

- ใช้ผสกนิม้วงลงในน้ำในหลอดทดลอง ตอนแรกโมเลกุลรวมกันอยู่ที่เดียวในรูปผสกนิม้วง
 - หลังจากนั้น 1 นาที โมเลกุลสิม้วงบางส่วนหลุดจากผสกนิม้วงและกระจายออกไป
 - หลังจากนั้น 24 ชั่วโมง โมเลกุลสิม้วงกระจายทั่วไปในน้ำออย่างสม่ำเสมอ
- โมเลกุลสิม้วงกระจายออกไปโดย การแพะ โมเลกุลแพะกระจายออกไปจากที่มีโมเลกุลจำนวนมาก (ความเข้มข้นสูง) ไปยังที่มีโมเลกุลน้อยน้อบ (ความเข้มข้นต่ำ) และจะเป็นเช่นนี้จนกระจายออกไปอย่างสม่ำเสมอ

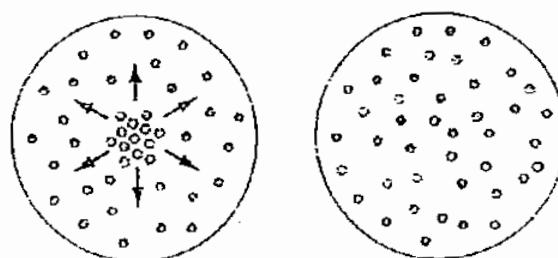

สารละลาย ย่างหนึ่งประกอบขึ้นด้วย 2 ส่วน กิอ ตัวถูกละลาย และคัวท่าละลาย ตัวถูก
ละลายจะละลายในตัวท่าละลาย ตัวละลายน้ำค่าสูงในน้ำจะได้สารละลายน้ำค่าต่ำ (น้ำซีอิ๊ว) น้ำค่าต่ำเป็น¹
ตัวถูกละลาย และน้ำเป็นตัวท่าละลาย

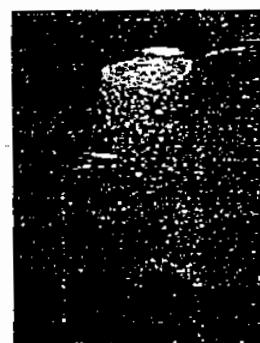
ตัวถูกละลายไม่จำเป็นต้องเป็นของแข็ง เช่นน้ำค่าสูงไป ของเหลวและก๊าซก็เป็นตัวถูก
ละลาย โดยสามารถละลายในตัวท่าละลายได้ชั้นกัน

สารละลายเข้มข้น มีตัวถูกละลายจำนวนมากละลายอยู่ในตัวท่าละลาย

สารละลายจืดจาง มีตัวถูกละลายจำนวนน้อยละลายอยู่ในตัวท่าละลาย

โนมูลอกล่องตัวถูกละลาย
กระจายออกไปทุกทิศทุกทาง โนมูลอกของตัวถูกละลาย
กระบวนการ擴散ไปย่างสม่ำเสมอ

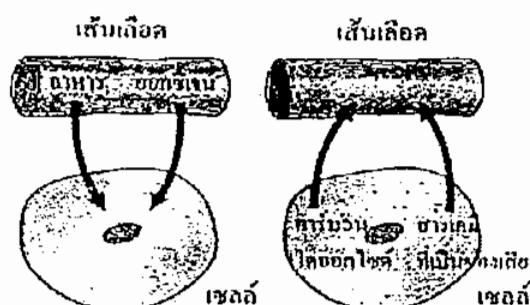
การแพร่

เมื่อทำอาหารอยู่ในครัว เราจะได้กลิ่นอาหารในห้องอื่น ๆ ของบ้านด้วย เพราะ โนมูลอกออก
จากอาหารในสถานะก๊าซและเคลื่อนที่ไปรอบ ๆ ตัวของเร็วสูง ในที่สุดก็ไปถึงทุกส่วนของบ้าน
เหตุการณ์นี้เรียกว่า “การแพร่” (Diffusion)

การแพร่เป็นการเคลื่อนที่ของอนุภาคของสารจากที่มีความเข้มข้นของสารสูงไปยัง
ที่มีความเข้มข้นของสารนั้นต่ำ จนกระทั่งมีการกระจายของอนุภาคอย่างสม่ำเสมอ

เซลล์ร่างกายของเราต้องการอาหารและกําชออกซิเจน ทิ้งเหล่านี้ไปยังเซลล์ของเราพร้อมกับเลือด และจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเลือดมาถึงเซลล์

ในเด็กๆ ของอาหารและกําชออกซิเจนจะแพร่ออกจากเลือดเข้าสู่เซลล์ เมื่อเซลล์ได้อาหารและกําชออกซิเจนหมดไป จะเกิดบางสิ่งเสีย ของเสียนี้คือกําจาร์บอนไดออกไซด์และสารเคมีทางชีวภาพซึ่งเป็นพิษต่อเซลล์ถ้าเกิดการสะสม กําจาร์บอนไดออกไซด์และสารเคมีที่เป็นของเสียจะแห้งร่องจากเซลล์เข้าสู่เลือดเพื่อกำจัดออกจากร่างกายต่อไป

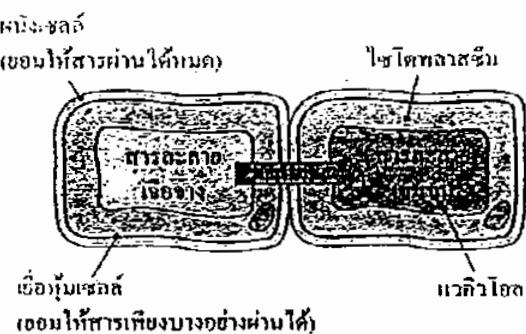

ในความรู้
การออสโนมีชีสในเซลล์องค์สั่งนีชีวิต

ออสโนมีชีสในเซลล์พิช

นำจะเกิดขึ้นที่เข้าสู่เซลล์พิชด้วยกระบวนการกรองออสโนมีชีส

- เยื่อหุ้มเซลล์พิชทำหน้าที่เหมือนแผ่นเยื่อทึบอนให้สารเพียงบางอย่างผ่านได้
- นำเข้าสู่เซลล์ภายในแนวคิวโอลเป็นสารละลายเข้มข้น
- นำผ่านเข้าสู่เซลล์พิชด้วยกระบวนการกรองออสโนมีชีส
- ความเข้มข้นของนำเข้าสู่เซลล์ในแนวคิวโอลจะค่อนข้างสูง
- นำจากสารละลายที่เจือจากก่อจุลทรรศน์เข้าสู่สารละลายที่เข้มข้นกว่าในเซลล์ด้วยกระบวนการกรองออสโนมีชีส

การทดลอง ออสโนมีชีสในเซลล์มันฝรั่ง

ตัวแบ่งมันฝรั่งเป็น 3 ชิ้นขนาดเท่าๆ กัน วัดความชื้นและบันทึกไว้ เครื่องมืออุดมด้วย
ค่าไปนี้

หลอด A - ไก่น้ำกัดลับ

หลอด B - ไส้สารละลายน้ำตาลเชิงงาน

หลอด C - ไส้สารละลายน้ำตาลเข้มข้น

ให้ชิ้นมันฝรั่งในแต่ละหลอด ตั้งทิ้งไว้ 3 นาที วัดความชื้นของมันฝรั่งแต่ละชิ้นอีกครั้ง

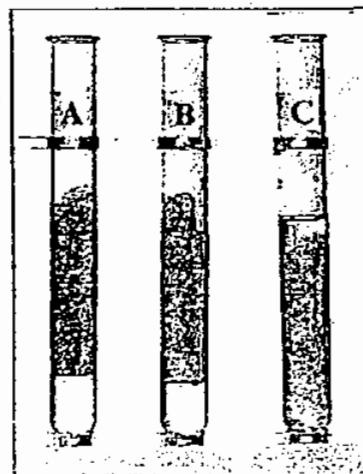
- มันฝรั่งชิ้นใดมีขนาดเพิ่มขึ้น

เป็นเพราะรับน้ำเข้าไปด้วยกระบวนการกรองออสโนมีชีสใช่หรือไม่

- มันฝรั่งชิ้นใดสัน浪

เป็นเพาะสูญเสียหัวคิวท์กระบวนการกรองอสโนมิชิสใช้หรือไม่

- ลองสัมผัสมันฝรั่งในหลอดทดลอง A
ทำไม้รุ้สึกว่าเนื้อแน่น

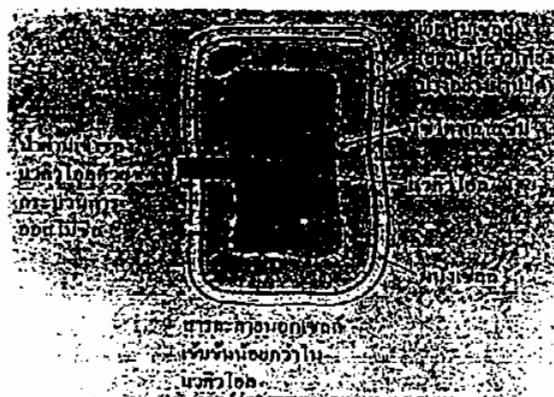

ความต่าง

เมื่อใส่เซลล์พืชลงในน้ำ น้ำจะซึมเข้าสู่เซลล์ เพราะน้ำเลี้ยงเซลล์เป็นสารละลายน้ำข้น ดังนั้นน้ำจึงเข้าสู่เซลล์คิวท์กระบวนการกรองอสโนมิชิส เมื่อหุ้นเซลล์เป็นเยื่อที่ขอนให้สารเพียงบางอย่างผ่านได้

เมื่อน้ำซึมเข้า เซลล์จะพองขึ้น น้ำจะก้าให้เกิดแรงดันด้านผนังเซลล์ ในที่สุดเซลล์จะบีบตัวมากเท่าที่จะรับได้เหมือนลูกโป่งที่ถูกเป่าให้พอง ผนังเซลล์ที่แข็งแรงขึ้นจากการระเบิดของเซลล์ เซลล์ในขณะนั้นมีสภาพเดิม

ถ้าหันมันฝรั่งเป็นแผ่นใส่ลงในน้ำ ไม่ร้าแผ่นมันฝรั่งจะแน่นขึ้น นี่เป็นการรับน้ำเข้าไปล้างกระบวนการกรองอสโนมิชิส และอยู่ในสภาพเดิม

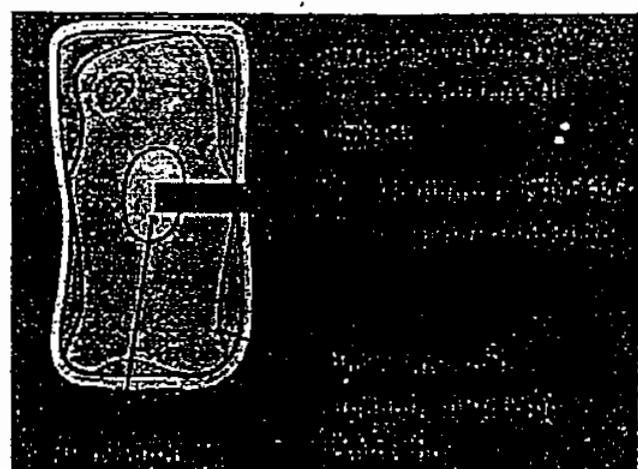

ทำไม้เซลล์ที่เดงจึงเป็นประ ใบชน์ต่อพิช
เซลล์ที่เดงช่วยก้าjunพิช ทำให้ล้ำด้านของพิชหลาบชนิดชูอยู่ได้
เมื่อเซลล์เหล่านี้สูญเสียน้ำจะเกิดองไรขึ้น เซลล์จะไม่แข็งแรงและไม่เดงอีกด่อไป ล้ำด้าน
พิชที่สูญเสียน้ำจะเหี่ยวยโรบ

การเพี่ยวนองโปรดพลาสซีน

เมื่อใส่เซลล์พิชลงในสารละลายน้ำตาลหรือเกลือที่เข้มข้น น้ำจะซึมออกสู่ภายนอก
ช่องเวลาโอลจะเริ่นหดตัว เซลล์เหล่านี้ไม่ถูกในสภาพเด่งอีกด่อไป แต่มีสภาพอ่อนตัวเมื่อน้ำออก
จากเซลล์มากขึ้น โปรดพลาสซีนของเซลล์เหล่านี้เพี่ยวนอง

การทดสอบ การเพิ่มของโปรต็อพลาสซีน

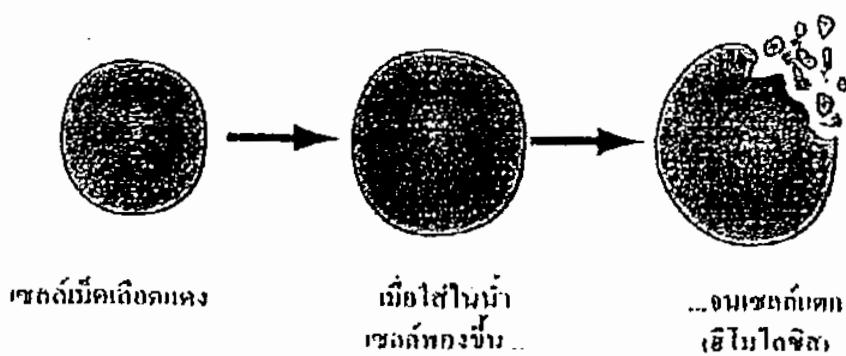
ลอกผิวหอยแครงร้านนี้จะบ่นแพ่นสไลด์ที่มีหอยน้ำ ปิดด้วยกระชากปิดสไลด์ แล้วนำไปส่องคุณวัดกล้องจุลทรรศน์ พบสารละลายน้ำค่าเล็กขึ้น 2-3 นาทีที่ขอนของกระชากปิดสไลด์ อธินาทว่าเกิดอะไรขึ้นกับเซลล์

ออกโนซิตในเซลล์สัตว์

จะเกิดอะไรขึ้นถ้านำเซลล์สัตว์มาใส่ในสารละลายที่มีความเข้มข้นแตกต่างกัน เช่นหุ่นเซลล์ของสัตว์ เป็นเชื้อที่ขอนให้สารเพิ่งบางอย่างผ่านได้เข่นกัน

เซลล์เม็ดเลือดแดงในภาพนี้ได้อบูในน้ำกลัน ใช้トイพลาสซีนของเซลล์เป็นสารละลายเข้มข้น น้ำผ่านเข้าสู่เซลล์ด้วยกระบวนการอหุ่นชีส แต่เซลล์สัตว์ไม่มีผนังเซลล์ที่จะหุ้นการพองมากเท่าไหร่ ดังนั้นเซลล์จึงแตก เรายกปรากฏการณ์การแตกของเซลล์เม็ดเลือดแดงว่า ไฮโลเจส (Haemolysis)

แบบทดสอบ โน้มติทางวิทยาศาสตร์
เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ และการลำเลียงสารเข้าออกจากเซลล์
วิชา วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดมโนมติ หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ หน่วยของชีวิตและชีวิตพืช
ประกอบคำถ้ามาน จำนวน ๑๘ ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยคำถ้ามาน ๒ ส่วน
 ส่วนที่ ๑ เป็นการถามความเข้าใจแนวคิดต่าง ๆ ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว
ให้นักเรียนเลือกเพียงคำตอบเดียว
 ส่วนที่ ๒ เป็นการถามเหตุผลที่นักเรียนใช้ประกอบการตอบคำถ้ามานในส่วนที่ ๑
ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว
 ถ้าตัวเลือกในส่วนที่ ๒ ไม่ตรงกับเหตุผลที่นักเรียนต้องการ ให้นักเรียนเขียนเหตุผล
ของนักเรียนลงในช่องว่างของตัวเลือกท้ายของข้อที่นั้น ๆ ลงในกระดาษคำถ้า
 2. การตอบให้เลือกข้อที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว โดยทำเครื่องหมาย X
บนอักษร ก ข ก และ ง ของแต่ละข้อในกระดาษคำถอน
 3. ถ้าต้องการแก้คำถอน ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย = ทันตัวเลือกเดิม และวิเคริม
เครื่องหมาย X ทันตัวเลือกใหม่
 3. ให้นักเรียนตอบคำถ้ามานในแต่ละข้อให้เต็มความสามารถ และทำทุกข้อให้ครบ
ทั้ง ๒ ส่วน เพื่อให้สามารถนำผลไปวิเคราะห์ได้
 4. เขียนชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่ในกระดาษคำถอนให้เรียบร้อย

เกณฑ์การให้คะแนนเป็นรายข้อ

- ตอบถูกทั้งส่วนคำถ้ามาน และเหตุผล
ให้ ๑ คะแนน
- ตอบผิดส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือตอบผิดทั้ง ๒ ส่วน
ให้ ๐ คะแนน

ตัวอย่างข้อสอบ

ข้อ (0) ข้อใดจัดเป็นແນລງ

⇒ ก. ເຫັນ

ج. ດະບາບ

ก. ກິ່ງກີໂອ

> ຜິເສດວ

ເຫດຜົກທີ່ໃຊ້ໃນກາຮຄອນ

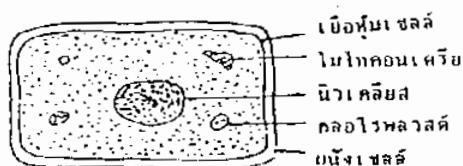
1. ເພຣະເປັນພວກທີ່ມີຄໍາຕົວເປັນປັດຈຸດ

⇒ ເພຣະເປັນພວກທີ່ມີ 8 ຂາ

> ເພຣະເປັນພວກທີ່ມີ 6 ຂາ

4. ອື່ນ ၇ (ໂປຣຮະບູ).....

1.

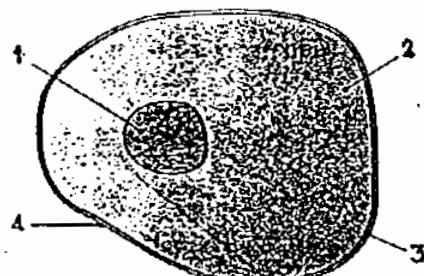
เซลล์ข้างต้นเป็นเซลล์อะไร เพราะเหตุใด

- เซลล์สัตว์ เพราะมีนิวเคลียส และเยื่อหุ้มเซลล์
- เซลล์สัตว์ เพราะมีผนังเซลล์ และนิวเคลียส
- เซลล์พืช เพราะมีคลอโรฟลาสต์ และเยื่อหุ้มเซลล์
- เซลล์พืช เพราะมีคลอโรฟลาสต์ และผนังเซลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

- เซลล์พืชต้องประกอบด้วยคลอโรฟลาสต์ทำให้พืชสร้างอาหารได้เอง และผนังเซลล์สร้างความแข็งแรงแก่พืช
- เซลล์พืชต้องประกอบด้วยคลอโรฟลาสต์ทำให้พืชสร้างอาหารได้เอง และเยื่อหุ้มเซลล์ ควบคุมการผ่านเข้าออกของสารเพื่อใช้หล่อเลี้ยงพืช
- เซลล์สัตว์ต้องประกอบด้วยผนังเซลล์สร้างความแข็งแรงแก่พืช และนิวเคลียสเป็นศูนย์กลางการควบคุมการทำงานของพืช
- เซลล์สัตว์ต้องประกอบด้วยนิวเคลียสเป็นศูนย์กลางการควบคุมการทำงานของพืช และเยื่อหุ้มเซลล์ควบคุม การผ่านเข้าออกของสารเพื่อใช้หล่อเลี้ยงพืช
- อื่นๆ

2. ส่วนประกอบของเซลล์หมายเลข 3 มีหน้าที่สำคัญอย่างไร

- ช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับเซลล์พืช
- ควบคุมการเข้าออกของน้ำ ก๊าซ และสารบางอย่าง
- เป็นส่วนที่สร้างผนังเซลล์และสารเคลือบเยื่อหุ้มเซลล์
- เป็นแหล่งบ่อของสารและทำลายของเสียเข้าสู่เซลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. เป็นส่วนประกอบที่มีเยื่อบาง ๆ ซึ่งสามารถดูดซึมน้ำได้
 2. เป็นส่วนประกอบที่มีเยื่อบาง ๆ แต่มีรูเล็ก ๆ เพื่อให้สารบางอย่างเข้าออกได้
 3. เป็นส่วนประกอบที่มีของเหลวข้างในสำหรับควบคุมสันดาลสีบนสารต่าง ๆ จากข้างนอกเข้าสู่เซลล์
 4. เป็นส่วนประกอบสำคัญในการควบคุมกิจกรรมทุกประเภท
 5. อื่น ๆ
3. หากภายในคลอดิโอพลาสติกคลอดิโอฟล็อกต์ แล้วภายในไวโนไซน์ จะมีสารชนิดใด
- ก. โปรดีน
 - ข. คาร์บอไไฮเดรต
 - ค. เชคสูโลส
 - ง. โปรดีน และไขมัน
-
- ### เหตุผลที่ใช้ในการตอบ
1. ไวโนไซน์ทำหน้าที่ในการสร้างและสังเคราะห์โปรดีน
 2. ไวโนไซน์ทำหน้าที่สร้างและสังเคราะห์การโนไไฮเดรตช่วยสร้างอาหารให้แก่พืช
 3. ไวโนไซน์กากในจะบรรจุโปรดีนหลายชนิดอยู่แล้วซึ่งช่วยในการสร้างอาหารให้แก่พืช
 4. ไวโนไซน์กากในจะบรรจุสารพวกเซลลูโลสที่เป็นส่วนหนึ่งในการสร้างอาหารของพืช
 5. อื่น ๆ
4. ความหมายของเซลล์ในข้อใดถูกต้องที่สุด
- ก. หน่วยเล็กที่สุดของพืชและของสิ่งมีชีวิต
 - ข. หน่วยพื้นฐานที่เล็กที่สุดประกอบด้วยผนังเซลล์และนิวเคลียส
 - ค. หน่วยพื้นฐานของโครงสร้างประกอบด้วยเยื่อหุ้มเซลล์และโพรงโภพลาซึม
 - ง. หน่วยเล็กที่สุดของสิ่งมีชีวิตมีรูปร่างลักษณะและส่วนประกอบเหมือน ๆ กัน

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. หลาຍເຊລ໌ຮວມເປັນເນື້ອເຂົ້າ ລາຍເກື້ອເຂົ້າຮວມເປັນອັນຈະ ລາຍຄວັງຮວມເປັນ
ຮະບນ ລາຍຮາບຮຽນເປັນຮ່າງກາຍ ດັ່ງນີ້ເຊດລີ່ງເປັນຫ່າງວ່າທີ່ເລີກທີ່ຖຸດ
 2. ເຊດລີ່ງເຊດລີ່ງມີເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງໃນກາຮ່າງຫຼຸມສ່ວນປະກອບກາຍໃນ ແລະ
ໄໂທພລາຊື່ນເປັນຂອງເຫລວທີ່ເປັນສ່ວນປະກອບຕໍ່ຜູ້ໃນກາຮ່າງອາຫານ
 3. ເຊດລີ່ງເຊດລີ່ງຈະນີ້ມີຜົນໜັງເຊດລີ່ງໄວ້ຢ່າງກັນອັນຈະ ແລະ ນິວເຄລີບສັບປຸນທີ່ເພື່ອກວບຄຸນ
ກາຮ່າງກາຍຂອງເຊດລີ່ງ
 4. ເຊດລີ່ງມີຫຼາຍທີ່ທີ່ແມ່ນອັນກັນຈຶ່ງຕ້ອງມີສ່ວນປະກອບທີ່ແມ່ນອັນກັນດ້ວຍ
 5. อື່ນ ທ.
5. ນາກເຮັ້ນຈາກຂັ້ນອກສຸດຂອງເຊດລີ່ງໄປສູ່ຂັ້ນໃນສຸດ ຂໍອຳໄວເບີງລຳດັບຄູກຕ້ອງທີ່ສຸດ
- ດ. ໄໃໂທພລາຊື່ນ ນິວເຄລີບສັບ ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ
 - ບ. ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ ພັນ້ງເຊດລີ່ງ ໄໃໂທພລາຊື່ນ ນິວເຄລີບສັບ
 - ດ. ພັນ້ງເຊດລີ່ງ ໄໃໂທພລາຊື່ນ ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ ນິວເຄລີບສັບ
 - ກ. ພັນ້ງເຊດລີ່ງ ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ ໄໃໂທພລາຊື່ນ ນິວເຄລີບສັບ

ເຫດຜູ້ໃຫ້ໃນກາຮ່າງ

1. ພັນ້ງເຊດລີ່ງອູ່ນອກສຸດຂອງເຊດລີ່ງເປັນສ່ວນທີ່ຫຼຸມຜົວອກຂອງເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ ແລະ ມີໄໃໂທພລາຊື່ນ
ອູ່ຕຽງຄາງຮະຫວ່າງເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງກັບນິວເຄລີບສັບ
2. ພັນ້ງເຊດລີ່ງອູ່ນອກສຸດຂອງເຊດລີ່ງເປັນສ່ວນທີ່ຫຼຸມຜົວອກຂອງໄໃໂທພລາຊື່ນ ແລະ ມີເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ
ອູ່ຕຽງຄາງຮະຫວ່າງໄໃໂທພລາຊື່ນກັບນິວເຄລີບສັບ
3. ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງອູ່ນອກສຸດເປັນສ່ວນຫ່າຍຫຼຸມພັນ້ງເຊດລີ່ງ ແລະ ມີໄໃໂທພລາຊື່ນອູ່ຕຽງຄາງ
ຮະຫວ່າງພັນ້ງເຊດລີ່ງແລະ ນິວເຄລີບສັບ
4. ໄໃໂທພລາຊື່ນອູ່ນອກສຸດ ແລະ ມີນິວເຄລີບສັບອູ່ຕຽງຄາງຮະຫວ່າງໄໃໂທພລາຊື່ນກັບ
ເຂົ້າຫຼຸມເຊດລີ່ງ
5. อື່ນ ທ.

6. หากเบร์บนเที่ยวเชลล์ 1 เชลล์เท่ากับร่างกายคน แล้วนิวเคลียสมีหน้าที่เทียบเท่ากับหัวใจ แล้วໄລໂຈ່ໂສມນໍາຈະເປັນອວຂະວະໄດ

- ก. ດັບ
- ຂ. ໄຕ
- ຄ. ລຳໄສ້ເລືກ
- ງ. ລຳໄສ້ໄໝ່

ເຫດຜົດທີ່ໃຊ້ໃນການຕອນ

1. ເປັນສ່ວນທີ່ໜ້າໃນການເຄີ່ອນຫິ່ນການນາງໝັນຍົດ
2. ເປັນສ່ວນທີ່ສ້າງອອນໄໝ່ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມແໜ່ງແຮງແລະເຈົ້າຢູ່ເຕີນໄດ
3. ເປັນສ່ວນທີ່ກວນຄຸນປົກມາພໍາການໃນເໜີລົດ ແລະ ຂັບດ່າຍຂອງເຕີບທີ່ເປັນຂອງເຫດລາ
4. ເປັນສ່ວນທີ່ສະສົມເອນໄໝ່ນເກີ່ຂວັນບ່ອຍສຸລາຂສາຮອນທີ່ຢືນທີ່ ທຳລາຂຂອງເສີຍກາຍໃນ
5. ອື່ນ ຈາ

7. ເຕີກຫຼູງແຕງສາ ສຶກຂາໂຄຮງສ້າງເໜີລົດ 2 ຂົນິດແລະສຽງໄປກາຣສຶກຂາດັ່ງນີ້

ເໜີລົດ ກ ມີມັນັງໜາແລະແໜ່ງ ມີເຂື່ອຖຸນນາງ ຈາ ດື່ນຮອບເໜີລົດ ມີຂອງເຫດລາອ້ອງຮອບນິວເຄີບສ ແລະນີ້ສາຮັບສີເຈົ້າວ່ອບູ້ກາຍໃນ

ເໜີລົດ ຂ ມີເຂື່ອຖຸນນາງ ຈາ ດື່ນຮອບເໜີລົດທີ່ໜ້າມ ແລະນີ້ຂອງເຫດລາດື່ນຮອບນິວເຄີບສ ຈາກພົດກາຣສຶກຂາດັ່ງກ່າວເໜີລົດ ແລະເໜີລົດ ພ ເປັນເໜີລົດທີ່ນີ້ໄດ

- ກ. ເໜີລົດ ກ ເປັນເໜີລົດສັດວ ແລະເໜີລົດ ພ ເປັນເໜີລົດພື້ນ
- ຂ. ເໜີລົດ ກ ເປັນເໜີລົດພື້ນ ແລະເໜີລົດ ພ ເປັນເໜີລົດສັດວ
- ຄ. ທັງເໜີລົດ ກ ແລະ ພ ດ້ວຍກໍເປັນເໜີລົດພື້ນ
- ງ. ທັງເໜີລົດ ກ ແລະ ພ ດ້ວຍກໍເປັນເໜີລົດສັດວ

ເຫດຜົດທີ່ໃຊ້ໃນການຕອນ

1. ທັງເໜີລົດພື້ນແລະເໜີລົດສັດວ ດ້ວຍກໍເຕີມມັນັງເໜີລົດ ແລະເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ
2. ເໜີລົດພື້ນປະກອບດ້ວຍມັນັງເໜີລົດ ເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ ຄລອໂຮພາສຕ ສ່ວນເໜີລົດສັດວ ປະກອບດ້ວຍມັນັງເໜີລົດ ເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ ແຕ່ໄມ່ມີຄລອໂຮພາສຕ
3. ເໜີລົດພື້ນປະກອບດ້ວຍມັນັງເໜີລົດ ເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ ຄລອໂຮພາສຕ ສ່ວນເໜີລົດສັດວ ປະກອບດ້ວຍເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ ແຕ່ໄມ່ມີຄລອໂຮພາສຕ
4. ທັງເໜີລົດພື້ນແລະເໜີລົດສັດວ ດ້ວຍກໍເຕີມມັນັງເໜີລົດ ເຂື່ອຖຸນ້າເໜີລົດ ແລະຄລອໂຮພາສຕ
5. ອື່ນ ຈາ

8. จากการศึกษาโครงสร้างเซลล์สัตว์พบว่าส่วนใดที่มีอยู่ในเซลล์สัตว์ท่ามั้น

- ก. เซนทริโอล
- ข. นิวเคลียส
- ค. ไรโนโซม
- ง. ผนังเซลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. เป็นส่วนที่ช่วยให้องคันตรายไม่ให้เซลล์สัตว์ได้รับบาดเจ็บถึงภายในเซลล์
2. เป็นจุดศูนย์กลางในการถ่ายทอดพันธุกรรม ซึ่งเซลล์สัตว์ต้องมีการขยายพันธุ์ สู่สุก宦าน
3. เป็นส่วนสร้างเส้นใย เพื่อการแบ่งเซลล์
4. ใช้สังเคราะห์โปรตีน เพื่อสร้างยอร์โนนให้กับเซลล์สัตว์
5. อื่น ๆ

9. ในขณะที่ศึกษาโครงสร้างเยื่อหุ้น หรือสาหร่ายทางกระรอก พบร้าโครงสร้างที่มีเนื้อที่มากที่สุด ก็อข้อใด

- ก. นิวเคลียส
- ข. ไนโตกอนเครีย
- ค. ไซโทพลาสต์
- ง. คลอโรพลาสต์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. เป็นแหล่งสะสมสารค่าง ๆ จึงต้องมีพื้นที่ในการกักเก็บมาก
2. เป็นส่วนควบคุมกิจกรรมค่าง ๆ ภายในเซลล์ จึงต้องมีพื้นที่ในการควบคุมมาก
3. เป็นของเหลวที่ล้อมรอบในไนโตกอนเครียและคลอโรพลาสต์ จึงมีเนื้อที่มาก
4. เป็นส่วนควบคุมการผ่านเข้าออกของสารในทุกทิศทาง จึงมีเนื้อที่มากที่สุด
5. อื่น ๆ

10. หน่วยเลือกที่สุดที่ทำหน้าที่ในการดำรงชีวิตได้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่

- ก. โภคภัณฑ์โปรดศิริ
- ข. เม็ดยาโรคติดต่อ
- ค. น้ำยาล้างจาน
- ง. เชลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. ช่วยสังเคราะห์แสงเพื่อสร้างอาหารให้เชลล์
2. เป็นส่วนประกอบที่สร้างขึ้นเป็นหน่วยควบคุมการเข้าออกสาร
3. เป็นส่วนประกอบเมื่อร่วมกันด้วยเป็นระบบอวัยวะ ซึ่งมีหน้าที่มากมาก
4. เป็นสูญญากาศการควบคุมการทำงานของเชลล์
5. อื่นๆ

11. การดำเนินประเพณีดังที่ต้องใช้พลังงานจากเชลล์

- ก. การแพร่
- ข. การออสโนนิชส์
- ค. แยกหิฟgranaplorค
- ง. การแพร่และการออสโนนิชส์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. ทั้งการแพร่และการแพร่ผ่านเยื่อกันน้ำ ฯ ต่างก็ต้องใช้พลังงานในผลักดันให้สารเกิดการเคลื่อนที่
2. การที่น้ำจากบริเวณที่มีความเข้มข้นของน้ำมากไปยังความเข้มข้นของน้ำอ่อนแอ่ต้องผ่านเยื่อกันน้ำ ฯ จึงต้องใช้พลังงานมากในการผลักดันให้สารเคลื่อนที่
3. การผลักดันให้กระชาขอนุภาคสารจากบริเวณที่มีความเข้มข้นของสารมากไปยังความเข้มข้นของสารน้อยต้องใช้พลังงานมาก
4. กระบวนการที่สืบทอดทางการแพร่ของสารจากกระบวนการเคลื่อนที่ของความเข้มข้นต่ำไปยังความเข้มข้นสูงต้องใช้พลังงานมาก
5. อื่นๆ

12. สารใดไม่สามารถพบร่องรอยของหุ้มเซลล์รากได้

- น้ำในดิน
- หมึกแดง
- เกลือแร่
- แมง

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

- เป็นสารขนาดเล็กเกินไป
- เป็นสารผสมซึ่งมีการปะปนของสารทรายชนิด
- มีอนุภาคขนาดใหญ่
- มีอนุภาคของสารเล็กมากให้รู้สึก
- อื่นๆ

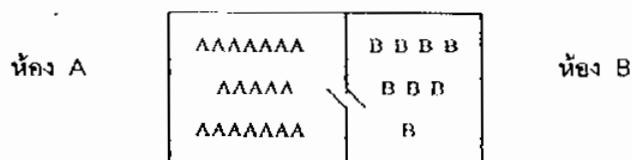
13. การออกไข่ชิสกีอ๊ะไร

- การเคลื่อนที่ของสารละลายผ่านเข็มบ่าง ๆ
- การเคลื่อนที่ของน้ำผ่านเข็มหุ้มเซลล์
- การเคลื่อนที่ของอนุภาคที่มีขนาดเล็กผ่านเข็มบ่าง ๆ
- การเคลื่อนที่ของสารละลายผ่านเข็มบ่าง ๆ และเข็มหุ้มเซลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

- การแพร่ของสารละลายจากบริเวณที่มีความเข้มข้นของสารมากไปยังความเข้มข้นของสารน้อย โดยผ่านเข็มบัณฑิตที่มีสมบัติเป็นเข็มเลือกผ่าน
- การแพร่ของน้ำจากบริเวณที่มีความเข้มข้นของอนุภาคน้ำมากไปยังอนุภาคน้ำน้อย โดยผ่านเข็มหุ้มเซลล์ที่มีสมบัติเป็นเข็มเลือกผ่าน
- การแพร่ของอนุภาคขนาดเล็กที่มีความเข้มข้นอนุภาคขนาดใหญ่ไปยังอนุภาคขนาดเล็กโดยโอดผ่านเข็มหุ้มเซลล์ที่มีสมบัติเป็นเข็มเลือกผ่าน
- การแพร่ของสารละลายที่มีความเข้มข้นของสารละลายมากไปยังสารละลายน้อย โดยผ่านห้องเข็มหุ้มเซลล์และเข็มบัณฑิตที่มีสมบัติเป็นเข็มเลือกผ่าน
- อื่นๆ

14.

จากแผนภาพการแพร์ของโนเมเลกุลของสารสองชนิด จะเกิดการแพร์อย่างไร

- โนเมเลกุล A จะแพร์มาขึ้นห้อง B ก่อนแพร์มาขึ้นห้อง A มีโนเมเลกุลของสารหนาแน่นกว่า
- โนเมเลกุล B จะแพร์มาขึ้นห้อง A ก่อนแพร์มาขึ้นห้อง B มีโนเมเลกุลของสารหนาแน่นน้อยกว่าจึงแพร์ได้สะดวกกว่า
- โนเมเลกุล B จะแพร์มาขึ้นห้อง A ไม่ได้แพร์มาขึ้นห้อง A มีโนเมเลกุล A หนาแน่นมากแล้ว
- โนเมเลกุล A จะแพร์มาขึ้นห้อง B พร้อมกับโนเมเลกุล B แพร์มาขึ้นห้อง A

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

- การแพร์ต้องแพร์จากโนเมเลกุลมากไปยังโนเมเลกุลน้อยเสมอ
- การแพร์ต้องแพร์จากโนเมเลกุลน้อยไปยังโนเมเลกุลมากเสมอ
- การแพร์เป็นการกระจายอนุภาคจากโนเมเลกุลมากไปยังโนเมเลกุลน้อยเสมอ
- การแพร์เป็นการกระจายอนุภาคจากโนเมเลกุลน้อยไปยังโนเมเลกุลมากเสมอ
- อื่นๆ

15. กรณีใดจะไม่ทำให้เกิดการอสโนมิซิส .

- ไม่มีเชื่อมทาง ๆ ช่วงกัน
- อนุภาคสารเล็กกว่ารูปเชื่อมทาง ๆ
- สาร 2 แห่งมีความเข้มข้นต่างกันมาก
- น้ำยาในเซลล์น้อยกว่าน้ำยาภายนอกเซลล์

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

- ทำให้เกิดการแพร์แบบอิสระ
- ทำให้การแพรเป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น
- ทำให้สารแพร์เข้าได้เพียงอย่างเดียว
- ทำให้สารไม่สามารถเข้าออกได้สม่ำเสมอ
- อื่นๆ

16. การแพร่ระบาดขึ้นได้ดีและรวดเร็ว ต้องอาศัยปัจจัยใด

- ก. ขนาดอนุภาคของสาร
- ข. ความหนาแน่นของสาร
- ค. ตัวกลาง
- ง. อุณหภูมิ

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. ตัวกลางเป็นตัวขับสาร ถ้าตัวกลางซึ่งมากจะเป็นตัวพารามิเตอร์ที่ได้ผลดีที่สุด
2. หากสารมีขนาดใหญ่ ช่วยในการลดระยะเวลาของการแพร่ให้เดินทางรวดเร็วขึ้น
3. เพิ่มความร้อนอนุภาคของสารเคลื่อนที่ได้เร็วขึ้น ทำให้การแพร่เร็วขึ้นตัวอ่อน
4. การแพร่ต้องกระชาบอนุภาคสารจากความหนาแน่นของสารมากไปยังความหนาแน่นของสารน้อย
5. อื่นๆ

17. ถ้านำมันเทศสด ๆ ชิ้นเด็ก ๆ ชิ้นหนึ่งใส่ลงไว้ในน้ำฝนครั้งชั่วโมง ชิ้นมันเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร

- ก. แยก
- ข. เหี่ยวอ่อน
- ค. พองต่องชื้น
- ง. อ่อนนุ่มนิ่น

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. นำในมันเทศมีความเข้มข้นมากกว่าน้ำฝน
2. ในเดือนของน้ำในมันเทศมีขนาดเล็กกว่าน้ำฝน
3. นำในมันเทศมีความเข้มข้นน้อยกว่าน้ำฝน
4. นำในมันเทศมีความเข้มข้นเท่ากับน้ำฝน
5. อื่นๆ

18. สารที่ไม่สามารถเผยแพร่ผ่านรูปธรรมแก้วคือข้อใด

- ก. เกลือแร่
- ข. น้ำตาลซูโคส
- ค. น้ำตาลกูโคส
- ง. สารละลายน้ำทึบพิม

เหตุผลที่ใช้ในการตอบ

1. มีแร่ธาตุประกอบอยู่มาก
2. มีส่วนประกอบทางชีวินิคเป็นอยู่
3. มีอนุภาคขนาดใหญ่
4. มีสีเข้มเป็นอยู่
5. อื่นๆ